

RUMI ENIKŐ

Délután

*Nyurga, hangtalan végtag a perc.
Lomhán simítja arcodat, s te felfigyelsz
egy nyakadba cseppenő, hideg szóra.
Lassan úszik át közöttünk a délután.*

Vallomás

*Nem szégyellem, hogy úgy írsz arcomra mosolyt,
mint egy félig teleírt könyv minden második lapjára
új befejezést.*

*Te nem vagy még enyém, s talán nem is leszel.
De én a tiéd vagyok, mint kő a nyom, mit rajta hagynak
az évszakok.*

*Kétkedem. De mégsem tudok elszakadni tőled,
mert a részed vagyok,
s te az én egészem.*

Reláció

*Félem a zsarnok gyengeségét.
Ha nincs több ország, nincs nép, nincs szolgál,
ki oldja fel a diktátor magányát?
Odakötteti magát egy fához és szíjat hasított a saját hátából?
De ha nincs kés, mert nincs tűz, nincs üllő,
nincsen kovács, és nincsen vas?
Elhinné-e vajon, hogy a nép által volt hatalmas?*

RUMI ENIKŐ (1989, Budapest) az ELTE spanyol szakán végzett, bölcsész, a költészet mellett műfordítással is foglalkozik. Egyetemi éve alatt több alkalommal nyert műfordítási pályázaton, önálló művei az interneten és nyomtatott formában egyaránt megjelenő holnapmagazin.hu folyóiratban olvashatók.